

„Másnap a sokaság, amely a tengeren túl állott, látva, hogy nem volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe a Jézus tanítványai szállottak...”

A „kenyérszaporítás” – az osztozás csodája után vagyunk egy nappal. Jézus nincs a helyszínen, a tanítványok sem, annyit tudunk mindössze, hogy nem együtt távoztak, és ezt a nép is tudja. Sokan jönnek keresni a csodatévőt, talán még többen, mint akik előzőleg hallgatták. Valószínűleg sokan szóltak a rokonságban, szomszédságban, hogy itt egy csodatévő jó ember, és meg-sokasítja a mindennapi betevőt – teljesen ingyen. Szuperkedvezményes akció van a helyi áruházból, érdemes feltölteni a készleteket.

Első koppanás: a csodatévő nincs a helyszínen – jelenre fordítva: itt már kifogyott az ingyen készlet. Gyerünk utána, hátha még a szomszéd területben... Mennek is – hajókkal és nagy szatyrokkal.

Valószínűleg nem értették a beszédet, és nem értették a kenyérosztás mibenlétét és jelentőségét sem... És úgy tűnik, az apostolok sem. Az Írás konkrét információi erősen hiányosak, csak eddigi ismereteink alapján következtethetünk. Jézus továbbküldte az apostolokat, megelőzve az értelmetlen beszélgetéseket, vagy csak gondolkodni egy éjszakára – amikor a vízenjárás csodája is történt vagy történhetett. Ez az ő ügyük – Jézus és a 12 ügye: veletek vagyok, itt vagyok, én vagyok...

Ő meg, ha egyedül távozott – ez hangsúlyos és megírt dolog, hogy hová és hogyan nem – feltehetően imádkozni ment. Hogy újra csak megbeszélje a Mennyei Atyával: nem váltotta be a „csoda” a kívánt hatást. Nem jó irányba vitt. Mit kell tenni? A kenyérszaporítás-kenyérosztás-osztozás-élelmiszerszaporítás csodája: a mindennapi kenyéremet megtöröm, azaz megosztom, amim van. A „nektek is jusson” és „így kell cselekednetek hasonló helyzetekben” nem a hitet és a hitet követő cselekvést mozdította elő, hanem a spájzolás.

Mit kell hát cselekednünk? – hangzik a nép kérdése. Jézus válasza nagyon rövid – itt a második koppanás: higgyetek! És tudjuk, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. Tehát hasonlókat cselekedjétek ott, ahol vagytok, ahová valók vagytok.

Nem a sztár-papot, a csodatévő uralkodó-jelöltet kell fizikálisan követni, hanem hittel cselekedni, amire tanított.

Az örök élet igéi a mindennapok igéi – hisz az örök élet már megkezdődött. Ha a kenyér Jézus szinonímája, akkor a mindennapi kenyér Jézusra utaltságunknak számunkra is „kézzel fogható” megjelenése. A mindennapok hozzáigazítása az Atya akaratához, amire Jézusnak is mint való-ságos embernek szüksége volt. Kérjük és adjuk is a mindennapit!

Pálinkás Orsi-Laci, Budapest